

MONTSERRAT. SANT JERONI.

Anoia

De la Vinya Nova a Sant Jeroni pel camí dels Francesos i retorn pel del Pont	
Distància	8,6 km
Desnivell acumulat	800 m
Nivell de dificultat	Fàcil
Data	25 de novembre de 2016
Cartografia	Editorial Alpina. Montserrat (1:10000/5000)
Recursos consultats	Tot Montserrat (Jordi López Camps)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=15618707

De maneres d'enfilar-se al sostre de Montserrat n'hi ha moltes. La que proposem ho fa pel vessant meridional de la serralada, tot seguint dos antics camins on gaudirem d'uns bells paratges allunyats del brogit que trobarem un cop assolim la carena.

Camins en bona part senyalitzats i ben fressats, en general de bon fer, en un itinerari circular que, si ens ho proposem, podem realitzar en una matinal. La única dificultat és la coincidència amb altres camins o corriols, no tots representats al mapa. Hem procurat ressenyar-los amb l'esperança de no haver-nos-en deixat cap.

Accés

Des del carrer de l'Abat Escarré, al nord del Bruc Residencial, o des de Collbató, anem a la Vinya Nova per pistes de terra. Hi ha rètols indicadors i un gran espai d'aparcament al costat de la masia-restaurant.

Vinya Nova (460m)

Conjunt d'edificacions a l'entorn de l'antic mas, envoltat d'olivar, horta i bosc, dedicat a la restauració i el turisme.

Al segle XVI el monestir de Montserrat va comprar terres al Bruc per plantar vinya, al peu del camí que a l'edat mitjana anava de Collbató a can Maçana pels masos de can Jorba i del Castell. Així fou com l'indret va passar a anomenar-se Vinya Nova. Amb el temps els monjos van engrandir la hisenda, convertint-la en un complex productiu i residencial al servei del monestir.

Al costat del mas hi ha una àmplia zona d'aparcament, anomenada Nubiola, en record i homenatge del gran escalador i aperturista de vies montserratines, en Joan Nubiola, traspasat fa un parell d'anys.

Sortim per la pista en direcció a ponent però l'abandonem aviat per un camí a mà dreta, seguint el PR C-78 fins a l'alçada de la Socarrada, on retrobem la pista i, a mà dreta, el camí dels Francesos.

Camí dels Francesos (500m)

Barrat per una tanca de fusta al començament. Aquest camí pel torrent del Bassal dels Gats, fou un dels que utilitzaren les columnes franceses del mariscal Suchet per assaltar el monestir de Montserrat, el juliol de 1811. Des de llavors és conegut amb aquest nom.

Ben fressat, no ofereix cap dubte excepte alguna bifurcació a mà esquerra (tal vegada una drecera) no senyalada al mapa, que ignorem. En pendent entre moderat i fort ens deixa sobre el coll de l'Ajaguda.

Coll de l'Ajaguda (838m)

A la carena del serrat dels Tudons, entre els torrents de Migdia i del Bassal dels Gats. Rep el nom per l'agulla Ajaguda que, juntament amb les del Jardí i de l'Avenc, coronen el serrat (1).

El panorama que s'hi albira de les agulles que envolten la canal de Migdia és fantàstic. Vers el N surt el camí que baixa a aquesta canal. Però nosaltres continuem a mà dreta (E) pel dels Francesos.

Ignorem una bifurcació a mà dreta i continuem per un llom sobre el pregon torrent dels Bugaders, ben encarats al Camell de Sant Jeroni i l'Albarda Castellana.

Camí al Clot de la Sajolida (1000m)

Surt a mà dreta. Si el seguíssim baixariem a travessar el torrent dels Bugaders i, prou més enllà, pel Clot i Bassal de la Sajolida, sortiríem al camí del Pont, pel que volem retornar. Poc més amunt nova bifurcació.

Camí a la canal de Migdia (1027m)

Just al peu del Camell surt a mà esquerra el camí que baixa a la canal de Migdia, per on marxa també el PR. Nosaltres continuem recte, per un camí ombrívol, ben fressat i senyalitzat amb pintura groga, entre la parets llevantines del Camell i les ponentines de l'Albarda.

Les Pinasses (1138m)

Bifurcació de camins, senyalitzada per una gran fita. Un corriol mena a la propera Albarda Castellana, un cim amb nom de guarniment de bèstia de càrrega, sostre comarcal del Baix Llobregat, que val la pena visitar. A mà dreta un altre camí baixa a buscar el Nou de Sant Jeroni.

Nosaltres anem a l'esquerra (N) a trobar al camí de Sant Jeroni, al peu del mirador de Mossèn Cinto i, per les escales, atenyem el cim.

Miranda de Sant Jeroni (1237m)

Punt més alt de la serra, sostre de l'Anoia i el Bages. Magnífica talaia oberta als quatre punts cardinals. Si el dia hi acompanya podem albirar comarques i cims ben llunyans. Ens hi ajuda la bonica i sòlida taula d'orientació instal·lada fa tres dècades pel Centre Excursionista de la Comarca de Bages.

Baixem del cim i, pel costat de l'ermita, prenem el ben condicionat, planer i còmode Camí Nou. deixem a mà dreta el del coll de les Pinasses (estaca indicadora al Bruc pel camí dels Francesos) i, prou més avall, a mà esquerra, el Camí Vell que s'adreça al Monestir pel Pla dels Ocells i les Escales dels Pobres, també indicat amb una estaca. Continuem recte en direcció a Sant Joan.

Camí del Pont (1033m)

Ens cal estar atents perquè no és indicat. Senyalitzat amb una fita i fressat, surt a mà dreta un camí que creua la carena del serrat de l'Alzina de les Papparres i baixa esbiaixadament en fort pendent.

Deixem una bifurcació a mà dreta i més avall, sobre un llom rocallós, de sobte trobem senyals de pintura blanca que ens guiaran pràcticament fins al final. Seguint-los anem a la dreta.

Més avall deixem a mà dreta el que sembla un camí al clot de la Sajolida però, poc més enllà, ja trobem el que apareix ressenyat al mapa.

Coll de la Roca Mala (866m)

Bifurcació en T, senyalitzada amb fites. A mà dreta surt el camí al clot de la Sajolida, l'altre cap del qual hem trobat tot pujant pel camí dels Francesos.

Els senyals blancs ens menen baixar a mà esquerra, en fort pendent i per camí de mal fer al peu d'una codina. Creuem la llera del torrent.

Camí dels Pollegons (800m)

Per l'esquerra surt el camí dels Pollegons que, seguint-lo pel coll homònim, ens retornaria al Nou de Sant Jeroni. Revoltem un esperó i baixem decididament a creuar de nou el torrent.

Ens adonem que aquest és un antic camí que en temps pretèrits havia estat ben conservat: murets de pedra seca, esglaons, algun tram empedrat...(2)
Bona estona el camí transcorre pel marge dret (oroogràfic i en el sentit de la marxa) del torrent fins que baixa a la llera a l'alçada de la canal de l'Ermità Mort.

Canal de l'Ermità Mort (687m)

El torrent, i amb ell el camí pel que venim, s'ajunten al que forma la canal de l'Ermità Mort (3) que baixa per l'esquerra. Continuem ara per aquest marge.

El Pont (636m)

Un corriol prou fressat baixa decididament a mà dreta a retrobar la llera del torrent, a l'alçada de on, pel marge dret, desemboca el Clot de la Sajolida.

Un gran bloc després ha creat el pont natural que dóna nom al camí. Pugem a recuperar-lo, continuem pel marge esquerra i aviat creuem la canal dels Pollegons, que baixa per aquesta mà.

Cada cop més alçats sobre el torrent, creuem la canal Fosca, per tornar a baixar i atansar-nos a la llera. Deixem el camí que segueix cap al Clot de la Mònica per baixar decididament a mà dreta i, en poca estona, ens plantem sobre el torrent en una ampla clariana.

Pel marge dret puja un camí que seguim fins a la Vinya Nova.

- (1) El nom d'aquest coll és controvertit. Cèsar August Torres el 1880 i Ramon de Semir al seu mapa de 1949 l'anomenen coll de Muset: Sembla que respondria al cognom d'un antic propietari del terme. Però ben a prop, al serrat de la Palomera, hi ha el coll de Mosset, per on hi passa el camí del Cabrit, amb el que la confusió està servida. Al mapa de l'ICGC figura com a coll de l'Ajaguda i al de l'Alpina també com a del Bassal dels Gats.
- (2) Jordi López a la seva pàgina www.totmontserrat.cat refereix una ressenya apareguda a la Revista Montserratina l'any 1909, on es diu que el bon estat del camí es deu al seu ús per part dels propietaris del restaurant de Sant Jeroni que hi puguen des de Collbató.
- (3) A la mateixa pàgina de Jordi López, l'autor és fa ressò de l'article de Josep Galobart "Topònims generats o relacionats amb la Guerra del Francès" publicat al Butlletí del Santuari nº 51, segons el qual, el nom d'aquesta canal prové que dos anys després de la Guerra del Francès, hi fou trobat el cadàver de l'ermità Josep Broch, que hauria mort accidentalment fugint dels gavatxos. Aquesta canal està equipada per baixar-la rapelant.